

konsekvenser, og ved tredjebehandlingen stemte alene Fremskridtspartiet imod. Selv CD's Bente Juncker, der betegnede forslaget som et »klart misundelsesforslag« stemte ja ved tredjebehandlingen.

3. Virkningerne af den gældende lovgivning

Ingen er i dag i tvivl om, at advarselserne fra Fremskridtspartiet og fra brancheorganisationerne var velbegrundede.

Begrænsningen i fradragsretten for repræsentation har betydet et meget væsentligt indtægtstab især for restaurationserhvervet. Branchen har mistet meget store dele af sit særdeles vigtige kundeunderlag, nemlig erhvervsvirksomhederne.

Der er herved sket en stærk vækst i antallet af konferencer og lukninger inden for branchen, ligesom arbejdsløsheden inden for de traditionelle restaurations- og hotelfag er øget markant.

Disse skadevirkninger er alvorlige nok i sig selv. Men samtidig er der indirekte skadevirkninger, hvoraf blot to skal fremhæves:

a) Når restaurations- og hotelervhvervet ikke er økonomisk velfungerende, er det ikke muligt at tiltrække og fastholde en del af de målgrupper, som er så vigtige for at øge nettoindtægterne ved turismen. Dette er overordentlig uheldigt netop i en periode, hvor opmærksomheden er stor om Danmarks muligheder som turistland.

Der er i disse år, både i storbyområderne og i de mere udprægede ferieområder, en stigning i antallet af udenlandske turister. Det hører med til turisternes fornøjelser at besøge velfungerende hoteller, kroer og restauranter. Men disse virksomheder er netop ikke velfungerende, når deres naturlige kundeunderlag af erhvervsvirksomheder er decimeret ved skattereformen.

b) Erhvervsvirksomhedernes naturlige repræsentative aktiviteter begrænses, når deltagerne af deres private midler skal afholde den største del af udgifterne. Det er klart uhensigtsmæssigt at fratage erhvervsvirksomhederne et enkelt af deres markedsføringsværktøjer, nemlig den repræsentative indsats. Det forekommer inden for alle erhverv, at mange forretningsaftaler forberedes gennem lang tid og under indsats af mange ressourcer. Der er en sen tradition for, at man heri også inddrager repræsentative tiltag som f.eks. arbejdsfrokoster.

At det forholder sig sådan, fremgår indirekte af den undtagelse, der er indeholdt i den gældende ligningslov § 8, stk. 4, 2. punktum, hvor den fulde fradragsret blev fastholdt for så vidt angår »udgifter til udenlandske forretningsforbindelsers rejse og op-

hold, når udgifterne afholdes med det formål at opnå salg af varer eller tjenesteydelser til udlandet.«

Denne tilføjelse til lovteksten blev indsat for ikke at skade afsætningsmulighederne for de danske eksporterhverv. Men det er naturligvis nøjagtig de samme markedsmekanismer, der gør sig gældende ved afholdelse af repræsentationsudgifter til markedsføringsformål over for indenlandske forretningsforbindelser. Reglen fungerer sådan, at f.eks. en virksomhed på Bornholm gerne må fradrage udgifter til rejse og ophold for en kunde fra Flensborg, der afholdes med det formål at opnå eksportsalg. Hvis kunden derimod kommer fra Haderslev og vil indkøbe varer til en dansk virksomhed, mistes den fulde fradragsret. Det politiske flertal bag skattereformen har således fjernet eller begrænset virksomhedernes muligheder for normale markedsføringsmæssige indsatser. Det, der er behov for i dagens Danmark, er hundredvis af initiativer, der trækker i modsat retning: fremmer initiativ og virkelyst, opfordrer til aktivitet, forretningsssamkvem, handel og produktion.

Forslagsstillerne vil med dette forslag indbyde Folketingets øvrige partier til at tage blot et lille skridt, der kan være til gavn for hotel- og restaurationsbranchen i særdeleshed, men også i bred almindelighed hjælpe en lille smule med til øgede erhvervsaktiviteter her i landet.

4. Provenumæssige og administrative konsekvenser

a) Konsekvenserne af de hidtidige regler

Da Folketinget vedtog den såkaldte skattereform i 1985, havde regeringen kun meget upræcise skøn over de provenumæssige konsekvenser. Det hed herom i bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1985-86, tillæg A sp. 1235):

»Det er vanskeligt at give en præcis vurdering af de provenumæssige virkninger af at begrænse fradraget for repræsentationsudgifter. Der findes ingen opgørelse over de samlede fradrag for udgifter til repræsentation.

På baggrund af en ældre stikprøveundersøgelse kan det med et yderst usikkert skøn anslås, at de samlede fradrag for udgifter til repræsentation hos erhvervsdrivende personer og selskaber i 1986 og 1987 måske vil være af størrelsesordenen 4 mia. kr.

Den umiddelbare provenugevinst vedrørende indkomståret 1987, hvor fradraget foreslås begrænset til 25 pct., skønnes at være af størrelsesordenen 1,5 mia. kr., hvoraf noget over 750 mio. kr. skønnes at hidrøre fra erhvervsdrivende personer. Kommunernes andel af den samlede provenugevinst på ca. 1,5 mia. kr. kan anslås til ca. 500 mio. kr.